

Bag visiret

Erling medlem nr. 137-40

af Dorthe Ullerup

Hvis man ikke vidste bedre og hørte den indledende snak, som Erling og jeg havde til dette indlæg, så ville man tro, at vi var rygende uvenner og ikke ønskede hinanden noget godt på jorden: "Hej Erling, det er hende der Kragen fra Jylland" - "Åh herregud, er det dig dit gamle hvasse apparat! - Ja, så skulle jeg da ikke ha taget telefonen!"

Men således er det ingeniør - Erling har en fin humor og elsker finurlige måder at udtrykke sig på, og det kan jeg lide. Jeg har bestræbt mig på at bruge hans egne vendinger i dette portræt af ham.

Jeg kender Erling fra 1993 af og ville høre, hvad han havde lavet indtil da: Og så skal jeg da ellers love for, at "Den gode gamle Redaktør" viste, at han havde styr på historikken, årstal, hvor, hvornår og hvorfor han havde været her og der!

Et virksomt arbejdsliv.....

Erling fortalte, at det startede d. 7.2.1940. "Den dag blev jeg træt, og jeg har været det siden!", fortalte han. Som lille barn gik han i skole i Veddum (v/Hadsund). Efter endt realeksamen i 1956 begyndte han at "lære til ledning" (elektriker). I starten foregik dette i Hadsund, men firmaet gik ned og hjem efter et år! Man sagde, at det var en dårlig medarbejder, der ikke kunne køre et firma i sænk inden for et år! Herefter fortsatte han ved en mester på Djursland. Straks efter, at han var udlært, røg han ind som soldat i Varde - i 2½ måned - blev slæbt igennem Tyrens røvhul og andre smukke områder dernede. Han blev også christianit - kom på korporal skole på det, der nu hedder Christiania - Erling mente, at han lagde grundstenene...

Erling var nu på Korporal skolen i 7- 8 mdr. og blev korporal ved Hærens tekniske Korps. Blev uddannet inden for gyro teknik ifm kampvogne. Der blev nu en chance for at komme til Hjørring (familien stammede fra Vendsyssel). Det lykkedes, og efter en ½ time i Hjørring, blev han sendt til Nymindegab. Her var et kampvognsværksted, hvor han var i 8 mdr. "Et kanon sted", sagde Erling - "bortset fra, at det var så langt ude på landet, at man tog husene ind om natten." Nu var militær tiden slut, og Erling blev ansat hos El-firmaet Ryø i Aalborg.. Han blev sendt på Rørdal

Cementfabrik og skulle arbejde fast der. Erling boede imens på værelse i Skalborg. På Rørdal kunne han ikke få skab til sine

Erling leger Hestehvisker og bruger tøjsnoren som lasso..

ejendele eller et bad, så Erling slæbte alt cementstøvet med sig hjem. Nu havde han set, at sømænd var renere, end han var - så han søgte ind til Maersk, og en måned efter påmønstrede han i Genova og sejlede jorden rundt 4 gange! Han stod af igen - 1½ år og 17 timer efter, at han var taget af sted.

Erling blæser sig med sin medalje efter 18 år som redaktør

..... med mange arbejdsgivere

Erling gik nu hjemme i en måneds tid - fik job i Ebeltoft og kom til at gå på ombygning af slagteriet - var der i 3-4 måneder. Fik dernæst arbejde ved installatør i Grenå. I den tid lærte han sin kommende kone Jytte at kende. De blev gift, og han begyndte på installatørskole i Århus, hvor han blev færdig i 1968. Søgning efter jobs i Jylland gav ikke pote, men en dag, hvor parret besøgte Jyttes onkel i Annisse, kom han til at købe en byggegrund! Så nu søgte Erling job på Sjælland og var forskellige steder, hvor han bl.a.

lavede el fordelingstavler. I et af stederne blev han fyret, fordi: "Chefen "var sindssyg!", fortalte han mig. Senere kom han til at lave ventilationsanlæg - bl.a. indregulering af disse på Landbohøjskolen og i Lyngby Storcenter. Lønforhandlinger afgjorde dog, at han rejste og fik dobbelt så meget et andet sted. Nu industriisolering af rør og beholdere - det tjente han mange penge på i de 4 år, han var der, fortalte han. Han blev efterhånden træt af det og ville gerne tilbage som installatør.

I Græsted/Gilleleje kommune fik han opsyn med de tekniske installationer på offentlige bygninger. Han stoppede efter 3 mdr. og kom til Frederiksværk Elektro på deres tavleafdeling. Her var han i 7 år, men det blev sløjt med opgaver, så afdelingen lukkede. Nu et firma i Kvistborg, hvor man byggede alle former for maskiner - fra det fineste til det kæmpe store grove. Bl.a. maskiner til fremstilling af kontaktlinser, til at veje marcipan af, fjervaske maskiner til Nordisk Fjer og maskiner til betonelementfabrikker (ofte til Østen) Nogle af opgaverne var at opstille disse på lokaliteterne, men den gode Erling sagde Nej til at tage til Nord Korea for at stille maskiner op! Og så blev han fyret! Han kom derefter på Stålværket, og var i EI-projekt afdelingen i ca. 7 år. Deres speciale var kraner, og han fortalte, at han var med til at vedligeholde ca. 150 kraner! *(På det her tidspunkt havde jeg hamret i tastaturet konstant siden han startede med at fortælle, og han var ikke et øjeblik i tvivl om tidspunkter og steder - imponerende!!)*

Erling blev nu fyret pga. firmaets økonomi. Han blev kontaktet af fagforeningen, at der var et job i Helsingør. Et firma, der byggede maskiner til tapning af dunke og flasker. Her var han i knap et år, så røg det på røven!. 14 dag efter ringede ABB fra Frederiksværk og

tilbød ham job. De lavede også styretavler, og det første job derude var en lille styretavle til det firma, han lige havde forladt, som var gået på røven!!
Ikke uden grund, at hans gamle mester undrende spurgte ham: "Hvad laver du der?"

Ulykken den 3. november 1995

Erling var ved firmaet i Frederiksværk indtil den 3. januar 1995!!

Han fortalte, at vejrudsigten for den dag godt nok sagde, at der ville komme sne fra vest. Fredag morgen (3.11.1995) tog han motorcyklen på job. Kl. 14,30 kørte han fra arbejde, men efter 7-8 km var visiret så lukket af sne, at han måtte holde ind. Der kom nu en bil bagfra, som var blæst af vejen og som ramte motorcyklen - og Erling. Han blev kastet op på taget og derefter kørt over af bilen. - Den dag stoppede Erlings virksomme arbejdsliv!!!!

Erling blev opereret i 8-9 timer på Hillerød Sygehus. Efter ½ år kunne han igen komme på en motorcykel, men 2 år efter var han endnu ikke raskmeldt

Den 16.11.1997 døde Erlings kone Jytte, og han røg nu ned i et sort hul, som han selv sagde det. Han var i mellemtiden blevet tilbudt førtidspension, men ville egentlig gerne på job igen. Men efter, at han mistede Jytte, lykkedes dette ikke, og han modtog nu førtidspension, indtil han gik på folkepension.

Bilisten fik hele skylden, og Erling fik tilbudt et ringe erstatning. - 3 år senere lykkedes det ham, ved rettens hjælp, at få en fornuftig erstatning.

Her giver han en tilfældig forbigående sin første MC tur

Motorcyklisten

Erling fik sit kørekort på sin 18 års fødselsdag. Det var dengang det var "all inclusive" - til bil og MC, solo og sidevogn. Han fik med det samme en motorcykel. Den første tabte han baghjulet på, så købte han en anden, og den fik han også kørt i stykker. Den sidste - inden han tog ud at sejle - var en 250 MZ'er - Den var god efter datidens forhold, og den havde han i en periode på 4-5 år.

Efter "sejlturen" købte Erling en VW boble til transport af familien. Da yngste søn blev så gammel, at han kunne køre MC, var en 750 Suzuki på afbetaling, interessant.

Da kasko forsikring var meget dyr for unge kørere, blev aftalen, at det var Erling, der købte motorcyklen, og sønnen købte i stedet en bil! Og således havde Erling igen MC!

Suzuki'en havde han frem til 1994, hvorefter han købte en BMW R 100 RS Boxer (den han havde, da han blev påkørt).

Efter påkørslen blev BMW'en renoveret for 45.000kr. Den blev ombygget til en RT'er (den med den store kåbe). Og på den begyndte han at køre efter genoptræning. Men han blev aldrig rigtig glad for den - den var for høj. Efter udbetaling af erstatningen, købte han en ny

MC - BMW R1100 RT - den var helt i Jyttes ånd. Det var i 1998, og det er den, han har i dag. Han har kørt 120.000 på den. Den står pt i stuen og har aldrig stået i kulden i en garage om vinteren, fortalte han. I stuen har den stået i de 19 år, han har haft den - fra 1. november til 1. april. De sidste 2 år er den kørt fra stuen til garagen - fra garagen til stuen og ikke været uden for matriklen. Erling fortalte, at han nok sætter den til salg og måske køber en mindre, da han synes, den er for stor.

Senior MC DK

Erling fortalte videre, at det startede med, at hans bror Olav var med i klubben fra dens start. Som medlem "tossede" Olav noget rundt i Norge og andre steder. Nu var Erling jo skide misundelig og ville også prøve at være med til træf, og det første var i 1987. Han fortalte, at han her mødte alle "de der tossede mennesker": Bent Bach, der kørte på Runes MC, en Kawasaki 600, et mega monster med 6-cylindre. Der var Calle fra Sverige, der lige havde fået en spritny MC - en Goldwing, der blev beundret og beundret. Der var John Flyttemand, der havde sin MC med i flyttebilen, en Horex, en gammel veteranmodel fra 50'erne osv, osv.

Her får han fødselsdagskage

Redaktøren

Det var mens Kongen var formand, at Erling blev redaktør af SeniorNyt i 1992. Nogle vil sikkert fra dengang huske logoet ved Redaktørens spalte - en lille fjerpen - det var Erlings!

Han overtog jobbet fra "Onkel Verner" og Erling fortalte bl.a. om en sjov episode, hvor han ventede på et skriv til SN fra formanden (Knud). På trods af, at redaktøren rykkede og rykkede - og formanden lovede og lovede - så kom det ikke! Nu lagde Erling en blank side i bladet under *Formanden skriver* - uden tekst! Han fik senere meget ros af formanden for dette - Knud lærte det!

Han fortalte også, at han i starten på "Redaktionen" sad med et gammelt hakkebræt, godt nok elektrisk med farvebånd osv. Han nedfotograferede materialet fra A4 til A5, klistrede det på

papirark. Ganske almindelige billeder blev sat på med en klat lim, Så blev det sendt til Trykkeriet, der skannede det - og sådan blev klubbens første blade til. Redaktøren fik efterhånden en PC, men de første år var det stadig med kopiering mv. Herefter fik han WordPerfect og senere Word og kunne nu formatere siderne til rette format.

Erling fortalte selv, at han til sidste var ganske ferm til at lave bladet. Når han var færdig, sendte han det til finpudsning og korrektur til JOK, der herefter videresendte det til trykkeriet. Trykkeriet lavede nu bladet direkte efter det vedhæftede.

Redaktør i 18 år!!

Det var helt fantastisk, og han blev da også slået til ridder af Kongen, da han havde været redaktør i 10 år. Efter sit 16. år skrev Erling i bladet, at han nu var på valg, og at det var sidste periode! Dette skrev han gentagne gange i de næste 2 år. Han sluttede sin redaktionelle karriere i klubben på generalforsamlingen 2010 i Remmerstrand lejren ved Struer. Efter at medlemmerne på generalforsamlingen havde summet, blev det aftalt, at Jan Nygaard, Bente Raufort og Claus Haven sammen skulle overtage jobbet - Samtidig blev Erling æresmedlem!!

Kongen og Finn dekorerer redaktøren med en medalje

Undervejs i samtalen kom flere af Erlings sproglomster, og jeg fik lige fat i et par stykker:

"Det bedste i verden er de første 3 uger efter, at man har fået vasket sine fødder!"

"Der er nogen, der siger at lediggang er roden til alt ondt. Nej! Erlings gamle ven Søren (Kirkegaard) sagde. Lediggang som saadan er ingenlunde en Rod til Ondt, tværtimod den er et sandt guddommeligt Liv, naar man ikke keder sig.

Ja, Erling - Du var ferm til at lave bladet - og især dine sproglige finurligheder gjorde, at det var sjov læsning.

*Tak for din flotte indsats som redaktør af SeniorNyt i de 18 år!
Det kan jeg vist godt sige på alles vegne.*

Tak for hyggelig snak og din måde at være på!

kh hende den kradse kælling fra Jylland

Efterfølgende kommer artikel om Erling, fra ugebladet Hjemmet i 2011

PS - Tag jer ikke af, at de skriver "Ungdommelig"!.....

Ungdommelig og fri på to hjul

Artikel fra "Hjemmet"
nr. 45 - 2011

Når der er fart på motorcyklen, og 71-årige Erling Møller Christjansen bliver ét med den tohjulede kæmpe, er der ikke noget, der hedder alder. En tur på kværnen giver ham følelsen af frihed – og så kan den være klar til afgang, hvornår det skal være.

Erlings BMW R1100 RT tager ham vidt omkring. Siden han købte motorcyklen i 1998, har han tilbagelagt 115.000 kilometer på den. Og der bliver kun kørt i sommerhalvåret.

Som han kommer susende på sin 285 kilo tunge BMW-motorcykel, skulle man ikke tro, at håret under den blanke, røde hjelm var gråt. Eller at manden i den mørke læderjakke bag styret for længst var pensioneret.

Men for 71-årige Erling Møller Christjansen er der ikke noget, der hedder alder, når han sidder på sin motorcykel. Her er han fri, og vejen er åben.

- Jeg føler mig tættere på naturen. Når jeg kører forbi en rapsmark om foråret, kan jeg lugte rapsen. Når jeg kører igennem en skov, kan jeg lugte den fugtige skovbund. Og jeg kan så også lugte gyllemarken, siger Erling med et glimt i øjet.

Det hele er mere intenst på motorcyklen.

Vi møder Erling i hans gule murstenshus i nordsjællandske Helsingør. Her hersker „enevælde“, som han siger. Hans kone døde i 1997, og sønnerne er for længst flyttet hjemmefra, og nu er det ham, der alene bestemmer, hvordan tingene skal være.

Erling kommer godt nok sammen med „en dame“, men hans levevis er præget af spontanitet.

Vi sætter os i lædermøblerne og får serveret kaffe, der er sort.

I indkørslen holder dyret – den sølvgrå BMW. Erling kører på den i sommerhalvåret. Både alene og med andre fra „Senior MC Danmark“, motorcykelklubben, hvor han er medlem.

Så snart der begynder at komme frost, bliver BMW'en vasket og plejet, og så kommer den ind i stuen og tjener som

Erling tilser sin minimotorcykel, der har sin faste plads i stuen sammen med børnebørnenes bamser.

Græsset kan godt blive højt, når man som Erling ofte er væk i flere dage. Men med egen havetraktor er det en smal sag at få plænen pæn igen.

skulptur resten af året.

Erling kommer vidt omkring på den tohjulede, og han kan berette om ture til blandt andet Tjekkiet, Sydfrankrig, Nordkap og Skotland.

- Det er jo ikke kun at køre motorcykel. Det er også at komme ud og opleve ting og steder, man ikke har set før, siger han.

- Og så møder man nye mennesker og knytter nogle forbindelser.

Motorcyklen er en god isbryder, når han er ude. Der er altid nogen, der kommer hen og vil snakke, når han holder ind et sted.

Klar til at daffe af

Erlings liv er ikke ligefrem præget af langtidspanlægning, og der er sjældent langt fra tanke til handling, når han tager af sted.

Det var der heller ikke en dag for fire-fem år siden, hvor venen Kurt fra MC-klubben kom forbi og sagde: „Jeg skal betale depositum til min skiferie i Østrig her i september. Det koster 60-70 kroner at sende pengene derned. Skal vi ikke spare dem og køre ned og betale?“

Erling fortæller:

- „Jo, jo. Selvfølgelig skal vi det,“ sagde jeg. Så tog vi motor-

cyklerne til Westendorf og betalte depositum.

Det har de to venner nu gjort tre gange.

Rie, som Erlings „dame“ hedder, mødte han i 2000 gennem en kontaktannonce i lokalavisen. Hun blev inviteret hjem til en gang koteletter i fad.

- „Kan du lide italiensk mad?“, spurgte jeg hende, fortæller Erling.

Det kunne hun godt.

- „Skal vi så ikke tage til Rom og spise aftensmad på lørdag?“

Rie skulle godt nok lige spørge sine døtre, men sagde så ja.

- Så bestilte jeg billetter, og vi fløj til Rom og spiste aftensmad om lørdagen.

Og Rie blev hængende i Erlings liv.

Den spontane levevis betyder for Erling, at han kan smide, hvad han har i hænderne og køre af sted, hvis det er det, han har lyst til.

- Det giver mig en vis grad af frihed. Jeg er ikke låst fast af nogen ting. Har jeg aftaler, overholder jeg dem selvfølgelig, men har jeg ingen, er jeg fri til at gøre lige, hvad der passer mig.

Hans motorcykel kan være klar til afgang på en halv time.

- Jeg har også forberedt mig på det, for jeg har altid det her med, siger Erling, hiver sin pung frem og peger på det rød-bedefarvede pas, der er fast inventar.

- Har man sit visakort og sit pas, så kan man bare daffe af. Jeg har ingen hund, jeg har ingen kat, jeg har ingen høns

eller noget som helst.

Erling har af praktiske årsager forsynet vindueskarmen med „vedligeholdelsesfri blomster“ (dem af plastik) og har anlagt græsplæne i hele haven.

- Jeg gider ikke have blomsterbede, der ikke bliver passet. Jeg ved, at hvis jeg er væk otte dage, står ukrudtet højt, og det ser ikke pænt ud.

Kom galt af sted

Der har dog ikke altid været lige meget fart på Erling.

En novemberdag i 1995 kom han rigtig galt af sted, da han på sin motorcykel blev overrasket af en voldsom snestorm på vej hjem fra arbejde i Frederiksværk.

Han kørte ind til siden for at fjerne sne fra sin hjelm, da en bil pludselig gled af vejen og hen mod ham. Han fik knust sit underben mellem bil og motorcykel og endte på hospitalet, hvor han lå i et par måneder.

- Det satte mig jo lidt på standby, siger Erling, der i den periode mistede mødet.

Men med hjælp fra vennerne i „Senior MC,“ kom han godt ud på den anden side. Allerede et halvt år efter ulykken sad han bag styret på sin motorcykel igen.

- Har man sit pas og visakort, så kan man komme frem overalt. Du behøver ikke underbukser og sokker med - dem kan du købe alle steder. Hvor svært kan det være? siger Erling.

- Det var vigtigt for mig, for det havde været mit mål med min genoptræning. Jeg skulle ud at køre igen, siger han.

Og det gør han så endnu, selv om den ikke helt unge krop bliver mere øm end før i tiden.

Spørger man ham, hvor længe han bliver ved med at køre, er der ikke udsigt til, at han parkerer kværnen foreløbig.

- Jeg bliver ved, så længe jeg kan. Det er med til at holde mig ung eller i hvert fald føle, at jeg er ung. Men det er klart, at kroppen kan sige fra. Og hvis jeg en dag skal til at gå med rollator, så kan jeg nok ikke køre motorcykel. Så må jeg finde på noget andet at lave, siger Erling. ■

Af Katrine Nielsen
katni@hjemmet.dk

Foto: Søren Jansby

